

[Finansministeren.]

holder op med arbejde eller tager arbejde — i hvert fald ikke inden for det år, man er inde i. Vi må ikke tro, at det for lønmodtagerne kun drejer sig om at få løst problemet: samtidighedsskat på årsbasis. Det drejer sig i virkeligheden om at få et skattesystem, hvorefter skattebetalingen virkelig følger lønnen, hvad enten den er ugentlig eller månedlig, eller hvordan den er. Det er her en væsentlig part af problemet ligger, og det er det, regeringen ønsker løst nu ved gennemførelse af kildeskatten. Det er ikke nok at finde på et eller andet system med beregning af en samtidighedsskat, det gælder selv om man kasserer det konservative synspunkt og går over på noget andet, der bliver ens for alle, sådan som de radikale har været inde på det her i dag. Det er ikke nok; vi må have et system, hvorefter skatten følger indtægten fra uge til uge eller fra måned til måned, sådan som den nu bliver tjent.

Statsministeren (*J. O. Krag*): Der er under denne interessante debat faldet nogle politiske udtalelser, som jeg synes gør det nødvendigt, at jeg tager ordet.

Hr. Foged fremkom med et synspunkt, som jeg ved er meget populært i venstrekredse — jeg har også hørt hr. Poul Hartling anvende det i en debat, vi havde i Folkets Hus her i København — nemlig, at det da er mærkeligt, at socialdemokratiet i den grad angriber skattesystemet for at være ubrugeligt, for at være gammeldags, for at være ude af takt med, hvad et moderne industrisamfund, et moderne samfund i stærk udvikling behøver, for dette socialdemokrati har jo haft regeringsmagten siden 1953 og har endda i perioder, som det bliver sagt, haft et absolut flertal til rådighed, så det er da meget mærkeligt, at socialdemokratiet ikke har lavet det om for længe siden. Det er jo den slags argumenter, man kan anvende i en debat, og som tilsyneladende er vældig fikse og jo nok hos den tilhører, der ikke er tilstrækkeligt orienteret om grundreglerne i dansk politik, lidt for let glider ned. Sandheden er jo, at socialdemokratiet aldrig har disponeret over noget flertal i dansk politik. Vi har haft flertalsregeringer sammen med andre partier, men det har ikke været muligt under disse fler-

talsregeringer at gennemføre f. eks. kildeskatten. Hvis det havde været muligt at gennemføre kildeskatten under flertalsregeringerne, ja, så havde den for længst været gennemført. Men vore partnere var dengang ikke indstillet på at tage kildeskatten, ganske som de pågældende partier — ja, i denne sal bliver det det pågældende parti — jo heller ikke er det i dag. Se, det er altså en argumentation, der ikke holder for en nærmere prøvelse. Det synes jeg skulle siges.

Hr. Foged var så venlig at erindre om en kritik, jeg har øvet over for venstres skitse til et skatteforslag — sådan skal det vel kaldes — og det er rigtigt, at jeg har fremsat en del kritik. Jeg gjorde det på et møde med hr. Poul Hartling, det møde, jeg omtalte før, og som jeg i dag ser i aviserne, at over 2 millioner mennesker har overværet, det er jo helt overvældende, og jeg har også gjort det i en i øvrigt uhyre saglig diskussion, jeg havde med hr. Foged i dagbladet Politiken. Jeg er glad for, at hr. Foged giver mig anledning til at vende tilbage til det, for hr. Henry Christensen havde nogle bemærkninger om det i debatten om merværdiomsens, som jeg dengang ikke syntes jeg ville svare på, men når de nu gentages, vil jeg gerne gøre det. Hr. Henry Christensen sagde, at når venstre klart og tydeligt siger, at partiet ønsker den sociale balance i skattereforment fastholdt, så skulle det ikke være nødvendigt at føre en stor offentlig polemik, der mistænkeliggør, om man nu har det sigte eller ej. Så let er det jo ikke, hr. Henry Christensen, så enkel er sagen ikke.

Nu skal jeg ikke forsøge at referere hele den lange debat, jeg havde med hr. Foged i Politiken — man kan selv slå den efter — men jeg må komme til det resultat, at venstres skitse — jeg ved godt, at det ikke er et skatteforslag, så langt er venstre ikke endnu — men den skitse til en skattereform, der er lagt frem, også efter det, der har stået i aviserne om den, må medføre betydelige lempelser for høje indtægter — jeg betragter en skattepligtig indkomst på 50.000 kr. som en høj indtægt — og dér giver man betydelige lempelser. Til gengæld må man opkræve meget høje forbrugsskatter. Jeg vedstår mit partis og regeringens forslag om en 10 pct.s moms, men jeg er betænkelig ved, hvad der går herudover, og jeg tror, at når man til-